

articolul 1 alineatul (4) din directivă, care face distincție în mod expres între cele două situații și limitează excluderea de la despăgubire la acele persoane (inclusiv conducătorul) din vehiculul care a **provocat paguba sau vătămarea**.

Recurs introdus la 15 februarie 2007 de Indorata-Serviços e Gestão, Lda împotriva hotărârii pronunțate de Tribunalul de Primă Instanță (Camera a cincea) la 23 aprilie 2007 în cauza T-204/04 Indorata-Serviços e Gestão, Lda/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-212/07 P)

(2007/C 155/22)

Limba de procedură: germana

Părți

Recurentă: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (reprezentant: T. Wallentin, Rechtsanwalt)

Altă parte în procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurenteii

- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 15 februarie 2007 în cauza T-204/04 ⁽¹⁾;
- condamnarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata, către reprezentantul reclamantei, a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță, recurenta invocă patru motive.

Prin primul motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Contrar observațiilor Tribunalului, înregistrarea cuvântului „HAIRTRANSFER” poate fi încuviințată întrucât natura sa de denumire de fantezie îi conferă caracter distinctiv, permițând să se distingă bunurile și serviciile recurenteii de produsele celorlalte întreprinderi.

Prin al doilea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94. Reținând că există un raport suficient de direct și concret între

semnul „HAIRTRANSFER” și produsele pentru care este revendicat din cadrul clasei 8, iar semnul „HAIRTRANSFER” evocă, pentru publicul de referință, destinația produselor din clasa 22 și deci că acesta se află, în ansamblu, într-un raport suficient de direct și concret cu produsele din clasa 22 menționată, Tribunalul a făcut o greșită interpretare și aplicare a dispozițiilor menționate. „HAIRTRANSFER” nu poate fi, în sine, descriptiv în legătură cu produsele pentru care s-a refuzat, întrucât un produs nu poate îndeplini funcția exclusiv distinctivă a unui serviciu (!).

Prin al treilea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea principiului egalității de tratament. Semnele care pot fi asimilate cu certitudine expresiei în discuție au făcut obiectul deciziilor OAPI cu privire la înregistrarea mărcilor comunitare. În cadrul procedurii în fața Tribunalului, recurenta a susținut că semnul în discuție are caracter distinctiv și în temeiul practicii constante a OAPI, a oficiului pentru brevete austriac și a oficiilor pentru brevete din numeroase state membre.

În sfârșit, prin al patrulea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea principiilor generale ale dreptului comunitar. Hotărârea Tribunalului, atacată prin prezentul recurs, încalcă principiile obiectivității și coerenței hotărârilor judecătorești, în măsura în care în cadrul aceleiași cereri de marcă comunitară s-a efectuat o diferențiere nejustificată în mod obiectiv. Potrivit recurenteii, este evident că „îndesirea părului”, serviciu a cărui înregistrare a fost refuzată de OAPI, este cuprins în clasa 44 în cadrul serviciului „lungirea părului”. În consecință, nu se justifică obiectiv încuviințarea înregistrării semnului „HAIRTRANSFER” pentru serviciul de „lungire a părului” și refuzul înregistrării acestuia pentru serviciul de „îndesire a părului”.

⁽¹⁾ JO C 82, p. 32.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 24 aprilie 2007 — Verlag Schawe GmbH/Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Cauza C-215/07)

(2007/C 155/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Verlag Schawe GmbH

Pârâtă: Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatele (1) și (5) și articolul 9 din Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date ⁽¹⁾ se opun reglementării unui stat membru în temeiul căreia o bază de date oficială (în speță, o culegere sistematică și completă a tuturor documentelor cererilor de ofertă provenind de la un land federal), publicată pentru o informare generală în interesul administrației, nu beneficiază de protecția *sui generis* în sensul acestei directive?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea a): este valabil același răspuns și atunci când baza de date (oficială) nu a fost constituită de către o autoritate a statului, ci, la ordinul acesteia din urmă, de o întreprindere privată căreia toate organisme contractante ale acestui land federal trebuie să-i pună la dispoziție în mod direct documentele cererilor de ofertă în scopul publicării lor?

⁽¹⁾ JO L 77, p. 20.

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-217/07)

(2007/C 155/24)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Wils și P. Dejmek, agenți)

Pârâtă: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/49/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței

și

Directivei 2004/50/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional

sau, în orice caz, întrucât nu a comunicat Comisiei aceste acte, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor directive;

- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul național a expirat la 30 aprilie 2006.

⁽¹⁾ JO L 164, p. 44.

⁽²⁾ JO L 164, p. 114.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Belgia) la 27 aprilie 2007 — VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers și VZW Andibel/Belgia

(Cauza C-219/07)

(2007/C 155/25)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers și VZW Andibel

Pârât: Belgische Staat (Belgia)

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie interpretat articolul 30 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, considerat în mod individual sau coroborat cu Regulamentul (CE) nr. 338/97 ⁽¹⁾ al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea în sensul că nu este justificată o interdicție a importului de animale și a comerțului cu acestea, introdusă în aplicarea articolului 3a alineatul 1 din Wet betreffende de bescherming en het welzijn der dieren [Legea privind protecția și binele